

KIRKKAUTTA VAILLA

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh.1:14

Sana "kirkkaus" kuvastaa Raamatussa lain tuoman synnintunnon vastakoh-
taa. Pimeys koskettaa jokaista ihmistä
turmeltuneisuutemme vuoksi. Olemme
syntisiä ihmisiä lihamme puolesta ja
sen todistaa laki, joka on synnin voi-
ma. Tämä laki on jo sinänsä kirkkautta
siksi, että se valaisee ja paljastaa
ihmisen syntisyyttä. Raamattu käsitte-
leekin näitä kahta kirkkautta siten,
että lain tuoma kirkkaus liittyy van-
hantestamentin kirjoituksiin, joka on
vain tulevan varjoa, ja uudentesta-
mentin aikakauteen tuotiin kirkkaus
Jeesuksen Kristuksen armon kautta.
Paavali kuvaa selkeästi, miten tämä
uuden kirkkauden tulee voittaa vanhan
lain vaatimuksen.

*"Tämmöinen luottamus meillä on
Kristuksen kautta Jumalaan; ei
niin, että meillä itsellämme olisi
kykyä ajatella jotakin, ikään kuin
se tulisi meistä itsestämme, vaan
se kyky, mikä meillä on, on Juma-
lasta, joka myös on tehnyt meidät
kykeneviksi olemaan uuden liiton
palvelijoita, ei kirjaimen, vaan
Hengen; sillä kirjain kuolettaa,
mutta Henki tekee eläväksi. Mutta
jos jo kuoleman virka, joka oli kir-
jaimin kaiverrettu kiviin, ilmestyi
kirkkaudessa, niin etteivät Israelin
lapset kärsineet katsella Moosek-
sen kasvoja hänen kasvojensa
kirkkauden tähden, joka kuitenkin
oli katoavaista, kuinka paljoa
enemmän onkaan Hengen virka
oleva kirkkaudessa! Sillä jos kado-
tustuomion virka jo oli kirkkautta,
niin on vanhurskauden virka vielä
paljoa runsaammassa määrin kirk-
kautta. Sillä se, millä ennen oli
kirkkaus, on tämän rinnalla kirkka-
utta vailla, tämän ylenpalttisen
kirkkauden tähden. Jos sillä, mikä
on katoavaista, oli kirkkaus, niin
vielä paljoa enemmän on sillä, mi-
kä on pysyväistä, oleva kirkkautta.
Koska meillä siis on tämmöinen
toivo, niin me olemme aivan roh-
keat emmekä tee niin kuin Mooses,
joka pani peitteen kasvoilensa,
etteivät Israelin lapset näkisi sen
loppua, mikä on katoavaista. Mutta
heidän mielensä paatuivat, sillä
vielä tänäkin päivänä sama peite,*

*vanhan liiton kirjoituksia luettaes-
sa, pysyy pois ottamatta, sillä vas-
ta Kristuksessa se katoaa. Vielä tä-
näkin päivänä, kun Moosesta lue-
taan, on peite heidän sydämensä
päällä; mutta kun heidän sydä-
mensä kääntyy Herran tykö, ote-
taan peite pois. Sillä Herra on Hen-
ki, ja missä Herran Henki on, siinä
on vapaus. Mutta me kaikki, jotka
peittämättömin kasvoin katselem-
me Herran kirkkautta kuin kuvas-
timesta, muutamme saman kuvan
kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkaut-
teen, niin kuin muuttaa Herra, joka
on Henki. 2.Kor.3:4-18*

Paavali oli oppinut Pyhän Hengen
voitelun alla, mikä merkitys uudella
liitolla oli ihmisyyden ja jumalisuuden
suhteeseen. Hän kirjoitti: *"Kun heidän
sydämensä kääntyy Herran tykö, ote-
taan peite pois."* – Tuo peite, joka
estää meitä näkemästä Jumalan todellista
kirkkautta Jeesuksessa Kristuk-
sessa, tulee siis lain vaatimusten ja
sen tuoman synnintunnon kautta.
Tahtoisimme sovittaa tekojamme
katumusharjoituksin, uhrauksin ja
hyvin teoin, mutta ne eivät puhdistaa
omaatuntoamme. Kirkkauden tuoma
vapaus astuu sydämiimme ainoas-
taan tullessamme Herran Jeesuksen
Kristuksen tykö. Hänen armonsa ja
sovitustyönsä kertakaikkisena uhrina
ovat ainoa puhtauteksemme ja pelastumi-
semme lähde.

*"Mutta nyt Jumalan vanhurskaus,
josta laki ja profeetat todistavat,
on ilmoitettu ilman lakia, se Juma-
lan vanhurskaus, joka uskon kautta
Jeesukseen Kristukseen tulee kaik-
kiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä
ei ole yhtään erotusta. Sillä kaikki
ovat syntisiä tehneet ja ovat Juma-
lan kirkkautta vailla ja saavat lah-
jaksi vanhurskauden Hänen armos-
taan sen lunastuksen kautta, joka
on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka
Jumala on asettanut armoistuimek-
si uskon kautta Hänen vereensä,
osoittaaksensa vanhurskauttaan,
koska Hän oli jättänyt rankaise-
matta ennen tehdyt synnit jumalal-
lisessa kärsivällisyydessään, osoit-
taaksensa vanhurskauttaan nyky-
ajassa, sitä, että Hän itse on van-
hurskas ja vanhurskauttaa sen, jol-
la on usko Jeesukseen." Room.3:21-26*

Poimin äskeisestä pari ajatusta: *"saa-
vat lahjaksi vanhurskauden Hänen
armostaan sen lunastuksen kautta,*

*joka on Kristuksessa Jeesuksessa" ja
"Hän itse on vanhurskas ja vanhurs-
kauttaa sen, jolla on usko Jeesuk-
seen."* – Tästä näemme, että **sovitus**
kaikkineen on ulkoistettu **ihmisen
ulkopuolelta** tulevaksi. Ihminen voi
vain **ottaa nöyrästi vastaan** pelas-
tuksen Jumalan armosa. Joudumme
kyllä elämään synnin alaisuudessa
tämän maallisen vaelluksemme, mutta
vaikka **olemmekin suljetut** tottele-
mattomuuteen ja **synnin** vankilaan,
saamme lukea osaksemme **Jumalan
armon**, joka **Jeesuksessa** Kristuk-
sessa poistaa meistä maailman synnin.
(Joh.1:29) Tässä oleellisena osana on
ojentautuminen uskossa ja kuuliaisuu-
dessa Jeesuksen puoleen ja ottaa
Hänen armonsa vastaan - joka päivä.

*"Se Jumalan vanhurskaus, joka us-
kon kautta Jeesukseen Kristukseen
tulee kaikkiin ja kaikille, jotka us-
kovat; sillä ei ole yhtään erotusta.
Sillä kaikki ovat syntisiä tehneet ja
ovat Jumalan kirkkautta vailla ja
saavat lahjaksi vanhurskauden Hä-
nen armostaan sen lunastuksen
kautta, joka on Kristuksessa Jee-
suksessa, jonka Jumala on asetta-
nut armoistuimeksi uskon kautta
Hänen vereensä, osoittaaksensa
vanhurskauttaan, koska Hän oli
jättänyt rankaisematta ennen teh-
dyt synnit jumalallisessa kärsivälli-
syydessään, osoittaaksensa van-
hurskauttaan nykyajassa, sitä, että
Hän itse on vanhurskas ja van-
hurskauttaa sen, jolla on usko Jee-
sukseen." Room.3:22-26*

Näemme Jumalan kirkkaudesta myös,
miten Jeesuksen tuoma armo kasvat-
taa meitä hylkäämään jumalattomuut-
ta ja maailman himoja. Siitä johtuu se,
että Herraan uskova **vihaa pahuutta ja
syntisiä** ja tahtoisimme pysyä erossa
synnistä.

*"Sillä Jumalan armo on ilmestynyt
pelastukseksi kaikille ihmisille ja
kasvattaa meitä, että me, hyljä-
ten jumalattomuuden ja maa-
ilmalliset himot, eläisimme sive-
ästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti
nykyisessä maailmanajassa." Tiit.2:11-12*

Tästä siis näemme armon todellisen
päämäärän. Se ei johda synnintekoon
uudelleen ja uudelleen, vaan synnyt-
tää **puhtauden kaipuuta** - että
muuttuisimme yhä enenevässä määrin
Hänen kaltaisekseen. Onkin niin,
että meidän tulee viipyä Hänen kasvo-
jensa edessä, että meistä voisi loistaa
Jumalan kirkkautta - tekojemme,
asenteidemme ja ajatustemme kautta.
Olemme kuin peili Jumalan kuvalle, ja
mitä puhtaampi ja kirkkaampi on ku-
va, sitä enemmän se säteilee meihin ja
meistä Jumalan Pojan kirkkautta. –
Luimmehan alussa: *"Mutta me kaikki,*

jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki." (2.Kor.3:18)

Evankeliumin syvin tarkoitus hukkua usein maailman käsitteisiin ja mukautumiseen maailman ajatusten mukaan. (Room.12:2, 1.Piet.1:14) ihmisyiden on vaikea käsittää, miten suuri on Jumalan armo, ja että jokainen, joka vain uskoo Jeesukseen Kristukseen, saa syntinsä anteeksi ja voi aloittaa alusta. Heikkoutemme ja vajavaisuutemme tekevät meistä jokaisesta kadotettuja ilman Jeesuksen tuomaa armoa. Ei ole ihmistä, joka ei olisi *ylpeä, omahyväinen, ahne, himoitsija, jne...* jokaiselle löytyy heikko kohtansa ja juuri se kadottaa meidät. Usein olemme, kuin *peitevaate silmillä*, emmekä tahtois nähdä itseämme ja toinen toistemme kohdalla jumalista ja ihmeellistä salaisuutta Jeesuksen sovitusyössä ja armossa.

"Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat, niissä uskottomissa, joiden mielet tämän maailman jumala on niin sokaissut, ettei heille loista valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, Hänen, joka on Jumalan kuva. Sillä me emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että Hän on Herra ja me teidän palvelijanne Jeesuksen tähden. Sillä Jumala, joka sanoi: 'Lois-

takoon valkeus pimeydestä', on se, joka loisti sydämiimme, että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa. Mutta tämä aarre on meillä saviastiossa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä." 2.Kor.4:3-7

Tahtoisitko sinä ottaa peitevaatteet silmiltäsi? tahtoisitko hylätä ihmismielen käsitykset ja perinnäisopin ja luotteen uskoa ehyellä ja puhtaalla uskolla Jeesukseen? Tiesitkö, että se on Jumalan Sanan mukaan ainoa asia, mikä sinut pelastaa! Teetpä miten paljon tahansa hyviä tekoja ja kartat kaikkea pahuutta, se ei vielä puhdistaa sydäntäsi menneistä ja nykyisistä synneistäsi. Turmeltuneisuutesi tähden tarvitsemme armoa, joka on täysin ilmainen lahja meille uskoessamme Jeesukseen Kristukseen. Hänessä ja Hänen kautta olet saanut kaikki syntisi anteeksi.

"Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi. Eikä lahjan laita ole, niin kuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi. Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on

hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. – Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi; sillä niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntiseksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi. Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi, että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Room.5:15-6:4

